

tidsbegrænsede ansættelser. Da det fremgår af rammeaftalen, at der ved fastlæggelsen af, om der er tale om en objektiv begrundelse, kan tages hensyn til behovene og de særlige omstændigheder, der gør sig gældende inden for bestemte sektorer og erhverv – herunder sæsonbetonede aktiviteter – og blandt bestemte kategorier af arbejdstagere, vil det være naturligt, at arbejdsmarkedets parter i kollektive overenskomster har fastsat rammer eller vilkår for tidsbegrænsede ansættelser.«

Efter lovens § 5, stk. 2, gælder for ansatte, der er beskæftiget med undervisnings- og forskningsvirksomhed ved statslige institutioner samt selvejende institutioner, der overvejende er finansieret af tilskud fra staten, og hvor staten fastsætter eller aftaler løn- og ansættelsesvilkår, at fornyelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold højst kan ske to gange. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse for ansatte, der er beskæftiget med undervisning ved frie grundskoler, efterskoler, husholdnings- og håndarbejdstskoler samt private gymnasier.

Loven gælder ikke for ansatte, der i medfør af kollektiv overenskomst er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i direktivet, jf. lovens § 2, stk. 1.

5.2. Finansministeriets overvejelser

5.2.1. Etablering af åremålsstillinger

Efter Finansministeriets opfattelse bør behandlingen af sager om fastlæggelse af, hvilke stillinger der kan besættes på åremål, forenkles.

Efter de gældende regler skal vedkommende minister indhente en udtalelse fra Lønningsrådet, inden der træffes bestemmelse om, at en stilling kan besættes på åremål. Lønningsrådet har bemyndiget rådets formand eller i dennes fravær sekretæren til at behandle sager, der ikke giver anledning til tvivl. På denne måde behandles 30-50 sager årligt.

Efter Finansministeriets vurdering er der ikke behov for at opretholde denne procedure, idet åremålsansættelse navnlig efter gennemførelsen af den nye åremålslov i 1986 er blevet en almindelig og uproblematisk ansættelsesform.

Det foreslås derfor, at vedkommende minister ikke længere skal indhente en udtalelse fra Lønningsrådet, inden der træffes bestemmelse om, hvilke stillinger der kan besættes på åremål.

De hidtidige kriterier for anvendelse af åremålsansættelse, jf. pkt. 5.1.2., kan være vejledende i forbindelse med beslutningen. Det er ikke tanken, at der skal ske ansættelse på åremål i forskerstillinger i videre

omfang end hidtil. Ansættelse som dommer og retsassessor kan fortsat kun ske som varig ansættelse, jf. tjenestemandslovens § 34.

Det forudsættes, at vedkommende ministerium som hidtil i henhold til tjenestemandslovens § 48 forhandler med den forhandlingsberettigede centralorganisation, inden der træffes bestemmelse om, hvorvidt en stilling skal kunne besættes på åremål.

Af regelforenklingsmæssige grunde foreslås åremålsloven indarbejdet i tjenestemandsloven og tjenestemandspensionsloven.

5.2.2. Åremålets længde, forlængelse af åremålsansættelse og genansættelse på åremål

Efter Finansministeriets opfattelse har de gældende regler i åremålsloven om forlængelse af åremålsansættelse og genansættelse på åremål fungeret tilfredsstillende.

Det er imidlertid nødvendigt at vurdere reglerne i lyset af direktivet om tidsbegrænset ansættelse.

Efter de gældende regler sker åremålsansættelse som nævnt for et tidsrum af mellem 3 og 6 år. Åremålsansættelsen kan forlænges med indtil i alt 3 år. Genansættelse kan finde sted efter fornyet opslag.

Bestemmelsen om åremålsansættelsens længde er i overensstemmelse med direktivet og loven om tidsbegrænset ansættelse og foreslås ikke ændret.

Den nuværende bestemmelse om *forlængelse* af en åremålsansættelse er i overensstemmelse med direktivet, jf. rammeaftalens § 5, stk. 1, litra b, og foreslås heller ikke ændret. Der findes ikke en tilsvarende regel i loven om tidsbegrænset ansættelse. Forlængelse vil som hidtil også kunne ske for så vidt angår personer, der er genansat på åremål.

Med henblik på at bringe den nuværende bestemmelse om *genansættelse* på åremål i overensstemmelse med direktivet foreslås det at indskrænke den i princippet ubegrænsede adgang til at genansætte, således at genansættelse kan ske højst to gange. En sådan regel vil være i overensstemmelse med direktivet, jf. rammeaftalens § 5, stk. 1, litra c. En tilsvarende regel findes i § 5, stk. 2, i loven om tidsbegrænset ansættelse for så vidt angår ansatte, der er beskæftiget med visse former for undervisnings- og forskningsarbejde. Den foreslåede adgang til at genansætte på åremål vil være et supplement til adgangen til at genansætte på åremål, hvis genansættelsen skyldes objektive forhold, jf. rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a, og § 5, stk. 1, i lov om tidsbegrænset ansættelse.

Som konsekvens af dette forslag foreslås det endvidere, at det i § 5, stk. 1, 1. pkt., i loven om tidsbegrænset ansættelse præciseres, at der findes særlige regler